Тема 12. Українські землі у складі Російської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.

Українські землі, що перебували під владою Російської імперії умовно називають Наддніпрянська Україна (Наддніпрянщина).

Адміністративно-територіальний поділ Наддніпрянської України. Українські землі ділилися на генерал-губернаторства (очолювали генерал-губернатори), генерал-губернаторства ділилися на губернії (очолювали губернатори). Генерал-губернатори та губернатори особисто призначалися російським імператором.

Регіони	Генерал- губернаторства	Губернії
Південно-Західний край (Правобережжя)	Київське	Київська, Волинська, Подільська
Малоросія (Лівобережжя), Слобожанщина	Малоросійське	Чернігівська, Полтавська, Слобідсько- Українська (з 1835р. – Харківська)
Новоросія (Південь)	Новоросійсько- Бессарабське	Катеринославська, Таврійська, Миколаївська (з 1805р. – Херсонська)

У <u>1847-1848 рр.</u> на <u>Правобережжі</u> була проведена <u>інвентарна реформа</u> - система заходів, проведених урядом Росії з метою впорядкування кріпосницьких відносин, тобто визначення повинностей та розмірів земельних наділів залежних селян.

Соціально-економічний розвиток Наддніпрянської України.

Наддніпрянська Україна - сільськогосподарський край з феодальними відносинами. У с/г першої половини XIX ст. загострювалася криза феодально-кріпосницьких відносин. Запроваджуються військові поселення. Поступово проникають капіталістичні відносини.

У <u>30-40-ві рр. XIX ст.</u> починається <u>промисловий переворот -</u> перехід від ручної праці до машинної, від мануфактур до фабрик і заводів.

Антифеодальний рух у Наддніпрянській Україні.

Масові антифеодальні повстання: Турбаївське повстання 1789-1793 рр. на Катеринославщині; 1819 р. у Чугуєві (Харківщина) відбулося селянське повстання проти військових поселень; 1813-1835 рр. тривала партизанська антифеодальна селянська боротьба на Поділлі на чолі з У.Кармелюком; «Київська козаччина» (1855 р.) — масовий рух селянства Київщини за повернення козацького стану.

Наддніпрянська Україна в системі міжнародних відносин першої половини XIX ст.

Російсько-турецька війна 1806-1812 рр. закінчилася перемогою Росії; у результаті була приєднана до Росії **Бессарабія**.

Російсько-турецька війна 1828-1829 рр. закінчилася перемогою Росії. У <u>1828 р. українські козаки Задунайської січі на чолі із І.Гладким</u> перейшли на бік російської армії. На базі цих козаків було сформовано <u>Азовське козацьке</u> військо, яке ліквідують у 1864 р.

Україна у французько-російській війні 1812 р. Під час походу <u>1812 р.</u> на Росію армія французького імператора Наполеона з українських земель зайняла лише Західну Волинь. Переважна більшість українців підтримали в цій війні Росію. Були сформовані козацькі кавалерійські полки, які воювали на боці російської армії. Одним з організаторів <u>Полтавського козацького полку</u> був <u>І.Котляревський</u>. У Лейпцизькій битві 1813 р., де антифранцузька коаліція розбила наполеонівську армію, брало участь 8 український козацьких полків.

Суспільно-політичні рухи в Наддніпрянській Україні в першій половині XIX ст.

Масонство — релігійно-етичний рух, прибічники якого закликали до морального самовдосконалення. У 1818 р. у Полтаві починає діяти масонська ложа «Любов до істини», одним з членів якої був І.Котляревський; У 1818 р. у Києві діє «Ложа об'єднаних слов'ян».У 1819 р. в Україні зборонили масонські ложі.

Польський національно-визвольний рух.

У <u>1830-1831 рр.</u> відбулося польське повстання за відновлення незалежності Польщі, яке було придушене російськими військами. <u>Українці в своїй більшості</u> не підтримали поляків під час повстання.

Російський суспільно-політичний рух

<u>Декабристи</u> – представники опозиційного російського дворянства, які боролися за повалення самодержавства, скасування кріпацтва та демократизацію Росії. У <u>1821 р.</u> декабристські товариства були реорганізовані в <u>Північне товариство</u> та <u>Південне товариство</u>.

<u>Південне товариство</u> базувалося в м. Тульчин, очолював П.Пестель, який написав програму «Руська правда». Ідеї: скасувати самодержавство, кріпацтво, перетворити Росію на неподільну республіку.

<u>Північне товариство</u> базувалося в м.Петербург, очолював М.Муравйов. Програмний документ — Конституція. Ідеї: скасувати самодержавство, кріпацтво, перетворити Росію на Конституційну монархію у формі федерації. Україна мала бути поділена на Чорноморську державу (Київ) та Українську державу (Харків) у складі Росії.

У <u>1823 р.</u> у <u>м. Новгород-Волинський</u> було засноване <u>Товариство об'єднаних</u> <u>слов'ян</u> на чолі з братами <u>Борисовими.</u>

14 грудня 1825 р. у Петербурзі декабристи підняли повстання, яке було придушене владою. 29 грудня 1825 р. в Україні біля Фастова (сУстимівка) розпочалося декабристське повстання Чернігівського полку, яке очолив С. Муравйов-Апостол. 3 січні 1826 р. повстання було придушене. Декабристський рух зазнав поразки.

Український національно-культурний рух.

У XIX ст. відбувається процес становлення української нації. З кінця XVIII ст. починається рух **дворян-автономістів**, метою якого було відновлення втраченої автономії Гетьманщини (представники: В.Полетика, Р.Маркович, В.Капніст...).

У <u>1791р.</u> відбулася <u>місія В.Капніста</u> в Берлін (у Прусське королівство) з метою організувати російсько-прусську війну та звільнити Україну. Місія провалилася.

У <u>1798 р.</u> перша публікація <u>«Енеїди» І.Котляревського</u>, яка започаткувала літературну українську мову.

У <u>1821-1822 рр.</u> у Полтаві діє нелегальне <u>Малоросійське таємне товариство</u> на чолі з <u>В.Лукашевичем</u>. Програмний документ — <u>«Катехізис автономіста»</u>. Головна мета Товариства - досягнення незалежності України, скасування кріпацтва, ліквідація самодержавства.

У <u>1846 р.</u> перше видання праці з політичної історії України - <u>«Історії Русів»</u> - анонімного твору, авторство якого приписують Г.Кониському та Г.Полетиці.

Протягом 1846 – 1847 рр. у Києві діє Кирило-Мефодіївське братство — українська таємна політична організація, яка намагалася поширювати свої ідеї шляхом культурно-просвітницької діяльності.

Лідерами були М.Костомаров, В.Білозерський, М.Гулак, П.Куліш, Т.Шевченко. Програмні документи: «Статут Слов'янського товариства св. Кирила і Мефодія» (автор -В.Білозерський) та «Книга буття українського народу» (автор — М. Костомаров).

Ідеї: скасування кріпацтва, повалення самодержавства, реалізація демократичних прав та свобод, національне визволення українського народу, створення конфедерації (об'єднання) вільних демократичних слов'янських держав зі столицею в Києві.

У <u>1847 р.</u> за доносом студента О.Петрова Кирило-Мефодіївське братство було ліквідоване, а його учасники заарештовані. Найбільші покарання отримав Т.Шевченко.